

Előfizetési feltételek.

Egész évre . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.
Halmérők és kocsmáro-
sok részére az „Halmérők
Közönye”-vel együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalványnyal
eszközöndők.

Egyes számok 10 kr-ával
kaphatók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E .

Kéziratok a szerkesztőséghez (Belpiac, Samarjay-féle ház
l. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adtnak.
Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenként egyszer,

— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főtér, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Reuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda* hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca a 1 szám.

Hirdetések.

□ centimenterenként 2 kr.,
többszöriért 1 1/2 kr. fize-
tendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBE

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkedvezmény-
ben részesülnek.

Nemes verseny.

Van az alföldön két híres város, Kecskemét és Nagy-Kőrös és a legnagyobb hírességek a sok között abból áll, hogy egymással örökké versengenek. Ebből a buzgalomból pedig mindkét város fejlődésének haszna van.

Nos mi konstatáljuk, hogy Rimaszombat város szintén híres, sok nevezetessége van, de ez a versengő híressége nincs meg; legalább még soha nem halottuk, hogy bármiféle nagyobb szabású modern intézményért versengett volna a vármegye egy másik városával.

Pedig mint székvárosra nagyon reá férne.

Óriási nagy az az ingyenes előny, amely abban nyilatkozik meg, hogy a város székváros s így itt székelt minden megyei központi hatóság.

Ezért az egyért, hogy megyei központ lehessen — versengett, de sajnos a nagy vagyoni előnyök mellett a consequentiákat le nem vonta.

Kezdjük mindjárt a föld alatt

Rimaszombatnak nincsenek csatornái, így tehát a piszkos lé legnagyobb része sok mindenféle anyaggal megspékelve házak udvarára és az utcára kerül, amit még veszedelmesebbé tesz az az ársiai állapot, hogy egy-egy udvar egy egész utcát képez s a város lakossága össze van szorítva egy rakásra, mint a szegény ember malacza, holott ennyi embernek még egyszer akkora terület lenne szükséges egészséges együttlakásra, a mihez természetesen helyes kisajátítási politika és rendszeres terv kellene, a pénzügyi kivitelhez pedig csak egy kis józan telegspekuláció. A kisajátítás nagyrészt megtérülne a telekárakból, mint ezt más városok példája alaposan igazolja.

A kisajátítás helyett azonban még beljebb megyünk, a fejlődést akadályozó belteki építkezésekre.

Egy ilyen építkezés a megyei kórház beltelkére tervezett ragályos kórház.

Mindenki tudja, hogy a város fejlődési utvonala a Huszártértől az Andrásy-uton és ezzel paralell fekvő részeken át van és ennek dacára, a helyett, hogy azon lennének, miszerint a közkórház épületét a kerttel megszereznék a milleniumi gymnásium vagy más iskola ézeljaira, a kórházat pedig alkalmasabb helyre kihelyeznék, beleépítenek még az udvarba egy ragály-kórházat és az Andrásy-ut és környékének fejlődését ezzel biztosítják, mert mindenesetre nagyon kellemes és vonzó szomszédság lesz ez egy 10—20.000 frtos épület felépítésére s az ott épült szép házak tulajdonosai pedig örök hálára lesznek kötelezve.

Azt se csodálunk, ha Rimaszombatban csupa korhely emberek laknának, mert a tisztán és egészséges víz kérdése szintén

életkérdés, már pedig a meglévő források is kifogás alá esnek, de meg nem elég vizet adnak egy akkora városnak, mint Rimaszombat, a kutak pedig nagyrészt inficiált területen vannak és vizük élvezése a közegészségügynek nem használható.

Még a világításban is tulszárnyalva Rozsnyó és Pelsőcz Rimaszombatot, s valóban satira, hogy a szegény lakosságú Rozsnyó megbirja a villamvilágítást, a gazdag Rimaszombatnak ez modern luxus. Pedig hát a villamos gépek nemcsak világosságot hordanak szét, de az iparosnak gépéhez munkaerőt is.

A fürdés is egészség, de Rimaszombatban ez is luxus, mert modern fürdője nincs, míg Rozsnyó, Jolsva és Rőcze ezt másképp fogja fel.

Nagy-Rőcze a színművészeknek szép otthont teremtett, Rimaszombatnak nincs egy tisztességes bálterme sem, pedig most, hogy jó színészek vannak, érezzük, hogy milyen kellemes lenne, ha az év egy részében állandó színházban élvezhetnék a muzsát, jóra való színpadon, mely a modernebb igényeket díszben, nagyságban kielégíti és nem teszi tönkre sokszor a legjobb előadást is.

A meglévő nagyterem pedig napról-napra jobban elzüllick, úgy hogy máholnap egy grófi istálló is szebben néz ki, mint ez a terem, a miért aztán a bálkat rendező ifjuságnak évenként ezeket kell költeni terem lisztítésre.

Nem akarunk mi gúnyolódni, de józan közpolgárságunk is gondolkozóba eshetnék, hogy ilyen viszonyok mellett a város fejlődése és így a polgárság vagyoni gyarapodása megfog teljesen állani és létérdeke kívánja, hogy ezen a téren is ébredjen, követelje a fejlődés útjára vivő politikát, követelje a nemes versenyt.

Fáy Gusztáv temetése.

Folyó hó 28-án délután helyezték örök nyugalomra Fáy Gusztáv tetemét a nyugtjai családi sírboltba.

A temetésen megjelent rendkívüli nagy közönség sorában ott találtak Gömörvármegye sok kiváló notabilitását, Rimaszombat sok előkelőségét és polgárságának színét-javát. A temetésen ott volt Hámoss László főispán s kormányképviselő, Bornemisza László és Lukáts Géza élén a vármegyei tisztikar, Kubinyi Aladár törvényszéki elnök, dr. Hányi Győző ügyész vezetése alatt a törvényszék és ügyészség, képviselve voltak ezen kívül a megyei és állami hivatalok, intézetek és testületek.

A koporsót a temetés előtt kihozták az udvarra és egy szép százados tölgy alatt helyezték el, elhalmozva a koszorúk egész rajával, a melyek közül különösen feltűnt az elhunyt gyászoló gyermekeinek élővirágokból, rózsák- és palmákból kötött koszorúja, továbbá a vármegyei közönségének, a megyei tisztikar és Rimaszombat város közönségének koszorúja. A koporsótól jobb-

ra-balra m gyei huszárok kivont karddal álltak dísz, a holttest lábánál állt a vármegye gyász-baborított insurgens zászlója

Mikor a gyászoló család hölgytagjai fölvo-nultak, megkezdődött a gyászszertartás. A rimaszombati református egyház énekkara gyönyörű szép gyászdalt énekelt, majd Szalóczy Dániel rimaszombati lelkész a következő emelkedett szellemű beszédet tartotta:

A tisztelet és szeretet, a részvét és fájdalom gyűjtött össze minket e gyászkoporsó körül, mely méltóságos faji Fáy Gusztáv hamvait takarja sötét fedelével, s van-e, lehet-e közöttünk valaki csak egy is, a ki a kegyelet szent érzésével ne áldoznék a nemes férfi emlékének, kinek közhasznú élete, mint magasan lobogó fáklafény ragyogott százak és ezerek előtt.

Hiszen ha visszatekintünk e koporsó mellől, a közelet küzdelmes pályaterére, hol egy fél-százados hő munkássága, egyéniségének vonzó, lebilincselő varázsa, lelkének szelid jósága, nemessége, jellemének tisztasága, igaz volta és hazafiságának törhetlen szilárdsága oly nagygyű-
tevék őt, hogy példája bevilágít kétségen kívül a messze jövőbe is, lehetetlen, hogy tisztelettel ne álljunk meg koporsója felett annak a férfunak, kinek tisztviselői működése mint magasan lobogó fáklafény ragyogott százak és ezrek előtt.

Vagy ha visszatekintünk azokra a szomorú időkre, mikor az elnyomott szegény haza fiainak felre kellett vonulni a tettek mezejéről és sem a szónak, sem a munkának fegyverét föl nem lehetett venniök a jog és igazság védelmére s a mikor ott látjuk faji Fáy Gusztávot az anyaszentegyház hányatott hajójának kormányán, a vész és vihar között bölcsen vezényelve, az ellenséges áramlatokkal bátran harczolva s máskor is harczra buzdítva, lelkesítve, lehetetlen, hogy tisztelettel ne álljunk meg koporsója felett a férfunak, kinek egyháziassága mint magasan lobogó fáklafény ragyogott százak és ezerek előtt

A halál hideg fuvallata immár kioltotta e fáklafényt, helyén gyász és fájdalom sötétlik; de a miket világánál láttak és tanultak, elértek és megvalósítottak a mellette munkálkodó jók és igazak: azokon még sokáig nem fog diadal-maskodni az enyészlet, azokban még sokáig élni s hatni fog a boldogult, magasztos példájával vezetve, buzdítva, lelkesítve a késő nemzedékeket.

Oh e koporsóban nyugvó férfiú 81 éves életével, hosszú életének minden lépésével magáévá tette a köztiszteletet és szeretetet, melyet az előkelő hatalmi álláson levőkkel szemben többnyire a félelem, tartózkodás és alázatosság szokott helyettesíteni. Igen, mert ő jó és igaz vala, szívére, lelkére, bánásmódjára és cselekedeteire nézve első a vele egyenlők között s van-e, lehet-e közöttünk valaki csak egy is, a ki vele valaha közelebbi érintkezésbe jöhetett, hogy mélységes gyászt és bánatot ne érezne örök tavozása miatt.

Hát még azoknak, akik folytonosan vagy gyakorta közelében lehettek, a kik életének nemcsak tündöklő ragyogását láthaták, hanem annak üdítő, áldó melegét is érezhették, családja tagjainak, gyermekeinek, unokáinak s rokonainak, mely sötét gyász boronghat lelki világukon most, midőn a szerető jó atyát, nagyatját és rokant kiszakítja a halál s az elszaggatott kötelékek helyén mily vézró sebek támadhattak, azt elmondani nem, csak elgondolni lehet, elgondolni is csak azoknak, a kik látták, tudták, hogy ez a ház egyike volt azon igaz magyar uri házaknak, melyben mindent a szeretet adott, mindent a szeretet fogadott el, mindenkiben a szeretet pa-

ragcsolt, s mindenben a szeretet engedelmességét ösztönzi, igazán, nyíltan és nemesen, nem korlátozta soha a nagyvilági szertartáskodás, de vezetve mindig a bensőség által.

És hogy e háznak élteit lelke, a benne élő szeretetnek középpontja eddigse ki volt: mutatják azon könyvek, melyek a koporsónál kesergők szemében csillognak, s melyek a gyermeki hálát és szeretet áldozk a felejthetetlen családja áldott emlékének.

Ez áldott emlékek akarok áldozni én is most, midőn a boldogult életrajzát egy pár rövid vonásban leírom előttetek.

Született a boldogult Nyustyan 1814-ben. 1836-ban táblabíró, 1839-ben a putnoki járás spolgabirája, 1842-ben ugyanott főszolgabíró, 1845-ben a megye másodalispánja lett, 1848-ban átvette a megye kormányását, de a szabadságharc lezajlása után ő is visszavonult hönfi bánatával csendes, boldog otthonába. Majd a gyászos emlékü 50-es években ott találjuk őt egyházmegyénk kormányán, erős kezekkel s bátor lélekkel vezetve annak hajóját a megnehezült idők hullámzásai között, a biztosság kikötője felé. 1861-ben a rimaszécsi kerületet képviselte az országgyűlésen, 1867-ben ismét a megye első alispánjává választott, 1872-ben főispánná nevezetett ki s hogy 17 éven keresztül egész 1889-ig miként töltötte be, mindenki előtt ismeretes s nekem nincs mit hozzáadnom ez életrajzhoz, hogy mindenki láthassa, miszerint méltó a mi gyászunk e koporsó felett, mely Gömörmegye egykori szeretett főispánjának, méltóságos fái Fáy Gusztávnak hamvait takarja sötét fedélvel. Tegyétek azért, tegyétek koporsójára a tisztelet és szeretet, az elismerés és kegyelet koszorúját s hogy a gyászoló család fájdalmában részvétünknek is kifejezést adjunk, jertek bánatuk enyhítéséért könyörögjünk a v gasztalás istenéhez, eképen:

Te mérheted meg egyedül őh mindeneket látó isten! a fájdalomnak nagyságát, mely e koporsónál a hálát és szeretet könyeit hullatja s te vehetsz határt is egyedül a sajtó szívnek háborgásainak, hogy elpihene, nyugodt megadással viseljük a gyászt, melyet örök végzésed ez alkalommal rájuk borított.

Hozzád emeljük azért buzgó imánkat s benne trónod számolyánál szívünk teljességéből esedezünk, hogy dicsőítsd atyai jóságodat az itt kesergők bánatának enyhítésében. Fordítsd el búval telt lelküket a vesztés leverő gondolatától, fordítsd az elköltözött multjának fényes, tiszta tüköréhez, hogy meglátván abban a mi szép, jó és igaz, a családi, egyházi és honfiú dus erőnyeket, a jellemtisztaságot, szívjóságot és lélekemességet, meglátván abban különösen az irántok érzett szeretetnek számtalan nyilvánulásait, a fájdalom sulya alatt is fölemelkedett lélekkel magasztaljanak tégedet, ki legközelebből nekik adtad őt, legközelebből nekik hagyod áldott emléket, magasan ragyogó példadással az övéhez hasonló élet követésére.

Most már bocsásd el uram szolgádat békével, csendesen kipihenni a hosszú, munkás életnek fáradságait, érdemeinek fényes szálaiból pedig készítsd el számára az üdvösség hervadtalan koronáját, szent fiadnak a Jézusnak nevében kérünk! Amen!

A mély hatást tett szónoklat után Bornemisza László alispán tolmácsolta a vármegye közönségének és tisztikarának gyászat és részvétét, miközben szép szavakban, klasszikus mondatokban emlékezett meg az e hunytról.

Majd ismét az énekhar zengett egy gyászdalt, mire a tisztikar tagjai vállakra emelték az elhunyt koporsóját és testét és az impozáns gyászmenet megindult a családi sírboltba, hol Kolbenheyer József ékes szavakban bucsuztatta el a drága halottat:

Oh szép élet! Boldog halál,
Minőt kevés ember talál:
Hosszu, 80 éves harczon
Szent reményt viselve arczon,
Elaludni csendesen...
Üdvözülni édesen...

Ilyen halált adj Istenünk!
Ily halottat ma tisztelünk.
Ez a halál dicső álom,
Szép diadal a halálon,
Ezért szól ma a kegyelet
Hálás szívből, ezer ajkról
S majd föld alól e sírboltból:
Isten veled! Isten veled!!

Amen.

Elesett ami fejünknek a koronája: Jaj most nekünk; árvák lettünk! Ezért szomorú ami szívünk, ezért homályosodtak meg a szemünk. (Jer. sir. 5. 16. 17). Szomorú halotti kísérett! Jeremiásnak, a földi síralmak bánatos lelkü profétájának e negindító panaszát adja ajkakra a lesújtó, szomorú alkalom, mely a fájdalomnak ezen szentelt helyén most ben-

nünket összegyűjtött, hogy a mi megdicsőült nagyunk szép pályafutásának végpontján megállva, az utolsó Isten hozzad-ot mondjuk el most neki.

Sajgó fájdalommal szívemben, pótolhatatlan nagy veszteségünk őszinte tudatában, jobb szeretet nem maradni ajakam, hogy ünnepi csendben sirnám el könyvemet... Azonban a szomorú kötelesség s a megrázó hideg való szólni kész, utóljára beszélni szívvel... igazán nagy jöltevének megdicsőült szellemével s az ő nevében Hozzátok, néma halotti kíséret. Oh jertek hát Nyustya községnek lakói, fiatal és öreg, közel és távolból összesereglett tisztelői, jertek valamennyien.

1., Keseregjünk szívünk (tenger fájdalomában; sirjuk el it, e néma sírboltból igaz bánatunkat, hálát könyveinket! Mert immár el-elesett ami fejünk koronája: Jaj most nekünk, árvák lettünk, apatlan árvák akkor, midőn tegnapelőtt este ami világitó szövetségünk, feledhetetlen nagy jöltevének (ez volt közsegi koszorunk felirata: szerző) örökre megszünt élni közöttünk. S éppen ez az amiért most kesergünk, hogy ő már nincsen itt, nincs velünk, nincs közöttünk áldó szellemével, segítő szeretetével, bölcs tanácsaival, nagy lelke fenkölt gondolkozásával. Oh, miért is kellett itt hagyod bennünket ezer bajaink közt, sajtó fájdalomunkban, ki a legjobb akarónk, atyánk és segítőnk valál?! Miért kellett oly hirtelen elhálványludnod, midőn Te voltál életünk tőveleg utain biztos fénylő szövetségünk?! Mert bár soká éltél, korán halsz meg mégis nekünk, akik Téged oly lángolón tiszteltünk, gyermeki érzéssel szeretünk, akik Hozzad oly elválhatatlanul ragaszkodtunk.

Ámde a milyen fájó e gondolat magában, hogy már e hagysz minket, olyan szomorú valót ábrázol előttünk, mert ime: bucsuzunk... E bucsuvétel pedig oly igen fáj nekünk! Hisz ki érezheti mélyebben, ki nagyobb bánattal a nagy veszteséget, mint éppen mi, akik közel tisztelői voltunk, akik kegyeiben naponként részesültünk! Itt született Nyustyan, 1814. május 12-én; élete legszebb idejét itt töltötte el boldogan; megfaradt porait itt fogja pihentetni ezental e sírbolt... A miénk ő egészen. Bizony nincs is oly veszteség, mint ami veszteségünk, nincsen olyan bánat, mint ami bánatunk! Mert hát mink ami Méltóságos urunk megdicsőült alakjában nemcsak a nagy embert, a hódoló tiszteletreméltó állású férfit, hanem mindenek előtt ami feledhetetlen atyai jöltevének vesztettük el és sirathatjuk ma.

A szegény szükölködő soha nem ment el üres kézzel tőle; aki tanácsot kért: nyert nála készséggel bölcslet és üdvöset; ahol csak lehetett: segített örömmel, segített sikerrel: igazságos védelmébe vette a kicsinyt és nagyot egyaránt. Községünk jólétének legéberebb örét, legodaadóbb előmozdítóját, az egyház, a templom, az iskola bőkezű jötevőjét siratja s áldja poraiban

Oh, nagy, kiegyenlíthetetlen ür támad közöttünk utána. Mig az élet ama tágas, külső működési terén: az édes haza szolgálatában, a megye kormányzatának legfelsőbb lépcsőjén s a nyílt társadalomban, helyét önként átengedve, pótolják őt új erők, fiatalabb nagyok, de idebent nálunk, ami szük körünkben, oly ijesztően üres marad az ő helye.

Oh elesett már ami fejünk koronája!... Nem az a korona, amely csak fényt lövel, hiu dicsőséget áraszt szejjel, hanem az a korona, amely életet, boldogított és áldást hintett maga körül mindenüvé. Hisz ő azon valódi nagyok közé tartozott, akit a hatalom soha el nem szédített, a hízélgés soha meg nem tesztelt s akinek igazságosságánál csak leereszkedő szeretete és páratlan népszerűsége volt nagyobb!

És mert ilyen volt ő, azért volt ő ami dicsőségünk; és mert őt most el kell vesztienünk: azért oly méltó ami fájdalomunk.

De 2., vigasztalódjunk, vigasztalódjunk most! Kérlelhetetlen bár, de egyszersmind bölcs törvénye az a természetnek, hogy a mi nek kezdete volt, annak kell lenni végének is. Ezért méltán hasonlítjuk az életet utazáshoz vagy pályafutáshoz. Ha tehát eljutunk az ut végéhez, a pályá czéljához; ha reszkető kezeink s roskadozó térdeink nyívan hirdetik már, hogy elfáradt és kimerült vándorok vagyunk: mi volna természetesebb, mint az, hogy nyugovóra térjünk. Ha az életnek mind örömeiből, mind fájdalomából, mind harczaiból, mind diadalaiból bőven kivettük részünket, ha magunknak, családunknak, hazánknek és vallásunknak javát tehetőségünk szerint előmozdítottuk, szóval: ha a pályát megfutottuk, a munkát elvégeztük, hitünket megtartottuk, mi volna hátra más, mint az, hogy elfáradt testünkre nézve óhajtsuk a sírok nyugalmát, lelkünkre nézve pedig ezt mondjuk a zsoltáriróval:

»Szomjuhozik az én lelkem az stenhez, az élő, erős Istenhez, ezt

mondvan: Vajjon mikor mehetek el, hogy bemutassam magamat az Isten előtt!.

Megdicsőült szelleme az elköltözöttnek! Te valóban ott vagy már az Isten szent számolya előtt, bemutatva előtte magadat, éleledet, nemes, nagy tetteidet. S mi e pillanatban úgy érezzük, hogy szemünk látása nem homályos többé a síralom miatt. Hitünk szeméről leesett a fátyol; mi már tisztán látunk, mennyi leányi glóriánk dicsugarai közt! Csak Te tekints alá reánk, elhagytakra, árva gyermekeidre, mindnyájunkra kegyesen, áldólag.

Szállj le szellemeddel s áldd meg kesergő drága fiad a t: Lászlót, Bélát méltóságos hitvesivel, Gyulát; áldd meg fenkölt lelkületű édes leányodat, szerető férjét, kicsi gyermekeit, a T: ártatlan, jó unokáidat! Mint egykor az izraeli törzsatyja, e szavakka adja reátok bucsuáldását édes megdicsőült atyátok: Ime én meghalok és az isten telvelek léssen! Igen, drága atyátok nemes munkáinak folytatás, nagynevű családjának további virágztatása végett Isten léssen Tiveletek Eljertek soká, boldogul!!

Veled is lesz, veled is megmarad a jóságos Isten, Te az évek sulya és az élet szenvedései alatt roskadozó áldott jó, hűséges nő testvérem, nemes szívű leányoddal, unokáid és szépunokáiddal. Oh, ne mond ki e bucsuvételnél a keserű szót: bárcsak én haltam volna meg Te helyetted! avagy: sirva megyek utánad a koporsóba... A milyen áldusdus életed, olyan édes, boldog lesz halálod, mert igaz az isten ígéje: Az istenfélőnek jó dolga leend végső idejében is és a halálnak napján áldást nyerend.

Ime, a békeségnek idején nagy keserűség esék tirajtatok is drága szereteteim, közel- és távoli rokonaim, ismerősim, hivatali utódaim, nagy, mint a tenger, a tibanatotok is! De csak vigasztalódjatok! Öröme fordul majd e keserű bánat és Tiboldogok lesztek s boldogító örömeteket soha senki el nem veszi tőletek. Isten veled!

Vegezetre megdicsőült lélek! Te hív voltál mindhalálig, elnyeréd már az életnek koronáját. Poraidban is áldani fognak hálás gyermekeid, utódaid; áldunk kivétel nélkül e községnek lakói mindnyájan; áld azon szegény nép, melynek egykor ura, mindig atyja voltál; adja emlékedet mindenki, akit jótékonyágod, sziveséged emyrszereteted fölsegített, boldogított. Sokan fogják és sokáig mondani és mindig ösztön, hálással: Áldás emléken! Béke poraidon! Isten veled! Isten veled! Amen!

A beszéd sokak szemébe csalt könyvet, majd a kórus bucsudala mellett levitték Fáyot ősei sírboltjába pihenni, a hol nyugodjék örök békeségben.

Szinészet.

Az elmúlt hét kedvezően zárult színészeinknek, zónadarabok kerültek a műsorba jó előadással, s ezen tényezőknek meg is volt az az előnyös hatása, hogy a nézőtér egypárszor egészen megtelt, nagyrészt nem kongott sértően.

Színházi tudósításunkat a »Virágcsata« előestéjén szakítottuk meg s így ezzel a 27-én színrekerült darabbal kezdjük kritikánkat. A virágcsata a fővárosi szépségversenyek férfi és hölgyalakjait igyekszik igazi fővárosi genreképpen bemutatni; a versenyen egy kis virágcsata is egybe van kötve, hol a harczó felek virágcsokrokkal dobálóznak; innen a darab elnevezése. Veleje pedig a cselekménynek, ha erről egyáltalán beszélni lehet, hogy egy agyonostro molt varróleány, a szépségverseny csábjai közt hogyan jut igazi kedveséhez, egy falusi asszony pedig, hogyan találja meg régi uri kedvesét és így leánya egyuttal apját. A darab zenéje nagyon jó és a mulattató s bohókás szöveggel hozzájárul, hogy a legjobb és legnagyobb hatást keltse. A darabban mutatta be magát Petrik Ágnes. Előnyös szinpadai megjelenés, rutinírozott fellépéssel és szinpadai hatásfegyverekben jártassággal, ki azt a hangot, a melylyel rendelkezik, hatásosan tudja felhasználni, úgy hogy kisebb hiányait nem teszi észre többé. Iskolája s coloraturája jó, csinosan öltözködik, így általában kedvező fogadtatásban részesült. Kless Mariska az este kiváló érdeklődés tárgya volt. Kellemes hangját és bájos megjelenését teljes erővel érvényesítette. A strú tapok nem is maradtak el. Dobó Sándor valóságos remekelt. A fővárosi léha aglegényt huszartempókkal megspékelve, a kaczag forrásnak lett az urává. Mellette br. Ikervary szerepében Hegyessy aratta a kaczagást. Pataky, Frank, Mezei jó kabinetalakok voltak. Kantay Terezt napról-napra nagyobb kegyence a közönségnek s elég megjelenie a szinpadon, hogy atakításai nyomán szárnyra keljen a kaczagás. Nagy Gyula szépen énekelt. Jó epizódalak volt Ollósy hirlapíró szerepében Daya igazgató. Lomniczi ez este is

kitelt magáért, L. Mihályfy Juliska, Német János, Csókáné Julia, Kékessy Ilona s a többiek mind megállíták helyüket. A virágcsata nagy sikert aratott zsufolt házzal s körülbelül ismételve is telt házat fog csinálni.

Vasárnap az „Uj honpolgár”, aféle fővárosi életkép, ment, a melyben sok alkalom van nevetelni, de egyébként a darab elég sületlen. A szereplők jó játéka és ének i mellett persze a darab hiányait nem éreztük annyira.

Hétfőn a dráma került sorra. Ohnet „Vasgyarosa” ment. A czimszerepet Lomniczi játszotta komoly igyekezettel, de mi e szerepben Patakyt láttuk volna szíve ebben s ez Patakya kiváló képességeinek fejlődése szempontjából nagyon szükséges is, hogy vezérszerepeket is kapjon. Patakya Blign. herceget elegáns megjelenésnek mondjuk, de viszont itt Lomniczi lett volna jobban otthon a Blign szerepé és a darab e rész t mintha megrovították volna. Bera Paula változatos, fényes jelmezekben igazi drámai erővel játszotta végig szerepét s játékaival sok tapsot is aratott. Kékessy Ilonában a tehetségek fejlődését örömmel konstatajuk, míg Szendreynek ajánljuk a simább szavazást, így majd előnyös természetével és a czával is még nagyobb hatáshoz juthat.

Kedden a „Szultán” kitűnő zenéjű operette ment. Az est sokat ünnepeit hősnője Kless Mariska volt. Fényes jelmezekben, pompás énekkel, jó játékaival a közönség ünnepeit kegyence volt. Mellette Petrik Agnes aratott kiváló sikert Roxelában. Eleven, derült és sziveli Roxelán volt. Énekszámait tapsokattal arattak. Dobó a retetések és Lomniczi a kellemes pása szerepében pompás alakot volt. Persze hogy Hegyessy főnunchja volt a kacagató siker nagymestere. Elemében volt, L. Mihályfy kedvezően játszotta Delia énekes szerepét. Nagy Gyula szép tenorjáról sem szabad megfeledkeznünk. Egy kis tuzes elevenség nem ártana szerepeinek.

Szerdán a francia szellem űlte diadalát. Egy francia vígjáték: „Tüzerek a gyakorlaton” ment. Hat bizony nagyra vágytunk már egy jó francia vígjáték után. No ez a darab olyan vig, hogy jóformán behozhatnak is beillik. a tüzerek gyakorlaton vannak és a házasság révénbe manővroznak és csábítatnak. E közben akadályozólag lép közbe a tisztek „félvilágja”. Támad ebből egy csinos kis keseredés, a melyből a boldogító házasság a közvetítő. Az est hőse Dobó volt. Kazimir in s szerepében, kit a kapitány leendő anyósa bosszúból a kapitány in jettő apósának tesz meg. Lomniczi jól alakította a kapitányt. Nagyon kellemes volt Patakya, ki Szendreyvel kneppolt s megtanultuk tőle azt is, hogy ha a nők kivágják font a ruhájukat, hogy tessenek, nagyon megengedett, mert egészséges, hogy megrö idrsek lent. Kanay és mellette Hegyessy discret komikulamál sok józú kacagást csaltak ki. L. Mihályfy ulska kellemesen játszott. Kékessy igi z párisi szobacziqus volt.

Csütörtökön Lecoque híres zenéjű operettj, a „Kertészleány” került Rimaszombtatban először színre. Egy herceg a feleségébe a kertészleányt áruhájában lesz sze elmes, a herceggasszonyt megsemm érinti, a kertészleányt halálra szereti. Persze egy napon a herceggasszony is változás áll be s ebből ztán kívül hogy a herceggasszony és kertészleány egy. A kertészleányban hosszú betegsége (zégéhurul) után viszontlátuk H Fratta Vilmat. A pihenés előnyére vált, csen d hangon intonált, szépen énekelte a futamokát, a m odik felvonásban a rekedtség ismét megzavarta, de ezen egy eseten kívül nem volt észrevehető. Szép és kellemesen csengő hangja megérdemli, hogy minél előbb egészen felépüljön. Petrik Agnes jól játszotta és csinosan énekelte Josefa énekszámait, kivált két őse Nagy Gyuláé i volt sikerült. Mezei pompás baritonjában ez este ismét gyönyörködhetünk s kitartó, szép énekével nagyban emelte az est sikerét. Kless hercegi kertészleányt és fess apród vala. Kantay Teréz pompás volt az este is. Dobó Sándor mulatságos király volt Hegyessy Gyula kiváló tehetsége nem szorul olyan csiga-bigaféle fejlehdásokra és kidugásokra; az a boldog gallér elmaradhatott volna; mindenesetre jobb lett volna.

Pénteken a „Bányamester” tadták iszszor telt ház mellett.

Szombaton a „Tékozló” tündérrege teljes fény és diszitással került színre, a melynek sikeréről azonban csak jövő száunkban számolhatunk már csak be.

H I R E K.

— **Kitüntetés.** Barna Imre rendőr-alkapitányunkat ő Felsége, a király kitüntette az aranykoronás érdemkeresztel. Olyan ferlut ért a kitüntetés, aki azt hosszú szereplése, fáradságos, nehéz hivatása terén teljesített kötelesség pontos betartása által nagyon kiérdemelte, ki kivált katonaugyekben, legfőképp az elszállásolás körül oly páratlan buzgóságot fejtett ki, hogy a kitüntetést mindenki őszintén kívánta neki. Nem is lehergett ez iránt kétség, a legközelebbi nagy hadgyakorlatok alatt teljesített szolgálatai után, midőn pár napig 7000 ember elhelyezéséről, ellátásáról s részben továbbításáról kellett gondoskodnia. Viselje a kiérdemelt kitüntetést boldogan az emberi kor legvégsőbb határáig.

— **Fáklyásmenet.** Rosenauer József tüzérezredes távozása alkalmából megható bucsut vett tőle ezrede, amely alkalmas annak megállapítására, hogy az ezred tisztikara és legénysége egyaránt szerette és tisztelte parancsnokát, kitől nehéz szívvél vált el. Folyó hó 1-én este a Széchenyi-kert melletti tüzer-laktanyánál az ezred legénysége összegyülekezvén, mintegy 300 darab fáklya meggyújtása után kettős sorban impozáns menetet rendeztek. A menet élén a helybeli zenekar játszott a szebbnél-szebb magyar indulókat. Így vonult a Kossuth utcán, piaczon, Deákutcán és Huszártérn át az ezredparancsnokság épüete elé, ahol félkörben csoportosulva Otrapecz őrmester meleg és benső szavakban bucsuzott el a szeretett ezredestől, kinek távo-

zását az ezred őszinte fájdalommal veszi. Az ezredest az ovátói rendkívül megindította, s megjelenve az ablaknál, zugó éljenek reszketettek meg a levegőt. Majd szót emelt az ezredes, s fenkölt szavakban bucsuzott el ezredestől. A kik közel álltak a bucsuzó hőshős, azok láthaták a kemény katona szemében a csi'logó könnyeket, mit a fájdalom facsart ki, mit a vezér érzett fiát elveszte fölött. Katonáinak szeretete kíséri őt a távolba, a társadalom meleg szívvél mond „Isten Hozzád” ot s küldi a távozó után a bucsuüdvözletet. Isten veled!

— **Előléptetések.** A helyben állomásozó 17. tüzérezred tisztjei közül Hoffmann Tivadar kapitány őrnaggyá lett s egyuttal áthelyeztetett Grácba; Lössl Scheuch Ottó főhadnagy kapitánygyá lett s áthelyeztetett Josefstadba; Einsiedler Gusztáv pedig főhadnaggyá léptetett elő; végül dr. Menkes Mór II. oszt. ezredorvos, I. oszt. ezredorvossá; Giessl és Feigler tiszthelyettesek pedig hadnaggyá lettek előléptetve. Az előléptettek társaságunk kellemes tagjai közé tartozván, gratulálunk nekik s egyuttal az áthelyeztetek távozása felett sajnálatunknak adunk kifejezést.

— **Városunk képviselőtestülete** ápril hó 30-án tartott közgyűlésében a Dobák József halálával megürült adószedő állásra Beregszászy Belát egyhangulag megválasztották. Gratulálunk!

— **A Gömörmegyei ált. tanító-egylet**-nek rimaszombati járásköre Ujantálvölgyön f. év május hó 16-án reggel 9 órakor kezdődőleg rendes tavaszi gyűlést tartja meg, melyre az érdeklődő tanügybarátok ezuton tisztlettel meghivatnak. A gyűlés tárgyai: 1. Elnök és jegyzőválasztás. 2. Próbatanítás, tartja Sztatinszky Endre a beszéd és ért. gyakorlat köréből az I. és, esetleg a II-ik osztályban. 3. Milenlás Janos „Az osztatlan népiskola hónapokra osztott tarmenete” című értekezésének bírálata. Bíráló: Ziman Ede. 4. „Milyen módokkal és eszközökkel lehetne odahatni, hogy faluhelyeken a szorgalom időtartama emeltessek?” című tételről értekezés: Svehla Lajos. 5. Vári János indítványa: az összes gömörmegyei tanítók arczképét magában foglaló album elkészítése tárgyában. 6. Indítváayok. 7. Az iskola felszerelésének megtekintése. Tiszolcz, 1895 április 27 Hegedüs Zoltán, h jkőri elnök.

— **Nyilvános bucsu** Kedves és jó barátainknak, kiktől Rimaszombatból való távozásom alkalmával személyesen nem bucsuzhattam el, ez uton kivonom, hogy éljenek boldogan és kérem, hogy szives baráti emlékeztőkben továbbra is változatlanul tartsanak fenn. Rimaszombat, 1895 május hó 3-án. Rosenauer József, ezredes.

— **Bucusu.** Rimaszombatból Nagy-Kátara történt áthelyeztetésem alkalmával, nem lévén annyi időm, hogy barátaimtól és jó ismerőseimtől egyenként bucsut vegyek, ez uton teszem azt s megköszönve a minden oldalról ittletem alatt irántam tanusított jóindulatot, kérem, hogy szives jó emlékkben tartsanak meg. Rimaszombat, 1895. május 1-jén. Vályi Albert, telekkönyvezetel.

— **Tornallyán folyó** hó 27-én az ottani ifjuság által rendezett táncmulatság fényesen sikerült. A mulatság szellemi intőzője Kalniczky Géza albiró volt, kinek tevékeny, életrevaló gárda áll rendelkezésére. Az estélyen szép közönség gyűlt össze, a mely kivilágos kivirradtig mulatott.

— **A Három rózsá**- szállodának új bérloje, Gömőri Ede, egy új és diszes vassátort állított fel a vendéglő udvarán, ezáltal is bebizonyítva, hogy mindenben a közönség kényelmét és igényeit igyekszik kielégíteni. Ez a cél-szerű és diszes sátor egész modern színben tüneti fel az ősi szállodát. Gömőri Ede igyekezete valóban érdemes, hogy a közönség azt méltányolja és pártfogásra méltassa a derék vendéglőt.

— **Meghívás.** A rimaszombati iparossegédek továbbképző rajtanfolyama az 1894-5. tanévet f. hó 5-én d. e. 10 órakor az egy. prot. főgymnasium rajztermében (II. emelet) rajzkiállítással fejezi be, melynek megtekintésére a tanügybarátokat és az érdeklődőket tisztlettel meghívom Rimaszombat, 1895. május 3. Zachar Gusztáv, az ipariskolai felügyelőbizottság elnöke.

— **Kinevezés és áthelyezés.** Ő cs. és kir. felsége karstenfelsi és hegyaljai Pacor Vilmos ezredest és a 25. gyalogezred parancsnokát tábornokká nevezte ki s egyuttal mint honvéddandárparancsnokot Szatmár-Németire helyezte át.

— **Szülők és gyámok figyelmébe.** Egy egészséges fiut keres tanulóul Simon Antal jöhírű kárpos és kocsigyártó Rimaszombatban. A fiu bármely napon felvétetik.

— **Lapunk** mai számához helybeli előfizetőink részére a roznnyói fürdő prospectusa van csatolva.

— **Tűz.** A helybeli vasútállomás raktári szinjének tetőzete, a gép kéményéből kipattant szikrától, tegnap délben kigyulladt, de az éber állomási személyzet a tüzet keletkezésében elfojtotta s így alig egy négy-szög-méternyi tetőzet semmisült meg.

1592

1895. sz.

622.

Árverési hirdetemény.

Szab. Rimaszombati város tulajdonát képező, a Jánosi-utca végén fekvő 120 négy-szögöl beltelek, a képviselő-testület 413-895 számú határozatával eladóvá tételvén, az eladásnak nyilvános szóbeli árverés utjáni eszközzésére határnapul május hó 17-ének délután 3 órája a városháza tanácstermébe kiűzetik, erre a venni szándékozók azon kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételek a polgármesteri hivatalba a hivatalos órák alatt megtekinthetők és hogy a vétel iránt zárt ajánlatok is elfogadhatnak, melynek beadási határidejeül május hó 17-ének délelőtt 12 órája állapított meg.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város tanácsának 1895 évi április hó 26 ikán tartott üléséből.

Szabó György,
polgármester.

81.—895. tkv.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a tiszolczi kölcson segély szövetkezet végrehajtatonak Papp József és neje Noga Irma végrehajtást szenvedő elleni 500 frt tőke és jaruléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60 t.-cz. 144 s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Tiszolcz községben fekvő s a tiszolczi 580 számú tjkvben foglalt végrehajtást szenvedők nevéen álló 200 frt becserékű ház s belsőségre, 5 frt becserékű rétre, továbbá ugyancsak a végrehajtást szenvedők tulajdonát képező, a tiszolczi 617. számú tjkvben foglalt A. 1—4. sorszám alatti ház s belsőségre 360 frt becserékben s ugyanezen tjkvben A 5—8. sorszám alatti külsőség s erdő legelő illetőségére 592 frt becserékben s annak megtartására határnapul 1895. évi május 10. napjának delelőtt 10 óráját Tiszolcz községhezához tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becseron alul is el fog-nak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át, azaz 20 frt, illetve 50 krt, 36 frtot, 59 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42 §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60 t.-cz 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. Törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.
Rimaszombat 1895. évi január hó 9-én.

Vozáry, kir. tszéki btró.

Egy csinosan butorozott **szoba**, külön bejárattal Kossuth-utca 4. szám alatt, **azonnal kiadó.**

A Kmetty-utczában, a Csapó-féle ház, 3 szoba, konyha, éléstár, pincze, sertés- és baromfi-ólak,

magános udvarban

három évre bérbe kiadó. Értekezhetni id Csapó János urnál Rimaszombatban vagy a tulajdonosnál Bogárné Csapó Ida árnőnél Sajó Gömörön

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a legközelebbi országos vásáron, Rimaszombatban, a főtéren

nagy nő kalap-raktárt

állítok fel.
Tisztlettel kérem a n. é. közönség b. látogatását.

Fránkl Sománé,
Losoncziól.

Fürdő megnyitás.

Tiszteletteljesen van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a tulajdonomat képező jóhírű

várgedei gyógyfürdőt

foljó 1895. évi május hó 5-ik napján — vasárnap — zeneszó mellett ünnepélyesen megnyitom

Kitünő jó magyar konyha, valódi természetes borok, kőbányai sör, tiszta és egészséges lakószobák, kiválóan figyelmes kiszolgálást mellett, jutányos árakon áll a közönség rendelkezésére.

Uj kuffurás által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy vizszükség soha sem állhat elő, s így a közönség a legnagyobb mérvben használhatja a kitünő gyógyhatásnak bizonyult fürdőt.

Számos látogatást kér

Klein Sámuel,

fürdőtulajdonos.

Minden vasárnap köpölyözés.

Eladó nyaraló-telep.

A sajobólgy legbájosabb pontján, elragadó kilátással a kárpátok heglánczolatára, vasut mentén fekvő és Sajó-Gömör város tulajdonát képező »Vámház« vendéglő és melléképületei, a hozzá tartozó tóval, mely hajdan Gömörmegye legkedveltebb fürdője volt 2800 négyszögölnyi területtel együtt folyó évi május hó 15-ik napjának délelőtt 10 órájkor Sajó-Gömör városházán nyilvános árverés útján el fog adatni.

Kikiáltási ár 2000 frt.

A telep fürdőnek, vendéglőnek, nyaralónak és műkertészetnek kiválóan alkalmas.

Felvilágosításokat a városi előljárásság szívesen ad.

Sajó-Gömör, 1895. április 18-án.

Záhonyi János, Deákpál András,
körjegyző főbíró.

LÖFKOVICS LIPÓT

ÁRUHÁZA

RIMASZOMBATBAN.

Legnagyobb választék és leszállított árak

napernyőkben,

Férfi- és fiu kalapok,

Női- és leány felöltők,

meglepő nagy választékban.

Női-, férfi- és gyermek-czipók.

mélyen leszállított árakon.

Nagy választék sétapálczáokban.

Kiváló tisztelettel

LÖFKOVICS LIPÓT.

Hirdetés.

A rimamurány-salgó-tarjáni vasmű-részvény-társaság hajlandó kihasználás végett olyan tölgy-erdőket venni, a melyekben a faállomány különösen bánya-fa termelésre alkalmas.

Ajánlatok az eladandó erdő részletes leírása és az eladási feltételek közlése mellett a rimamurány-salgó-tarjáni vasmű-részvény-társaság erdészetihez Rima-Brézóra (Gömörmegye) intézendők.

Rima-Brézó, 1895. április hónapban.

1168.

494. sz. 1895.

Arverési hirdetmény.

Szabadalmas Rimaszombat város tulajdonát képező, eddig erdőtisztli laknak használt épület és az ahhoz tartozó kert, a képviselő-testület 1779—894. sz. határozatával eladóvá tétetvén, az eladásnak szóbeli árverés útján eszközlésére határnapul folyó év május hó 16-ik napjának délután 3 órája a város közházánál kitűzetik; erre venni szándékozók, azon kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételek a polgármesteri hivatalba a hivatalos órák alatt megtekinthetők és hogy a vétel iránt zárt ajánlatok is elfogadhatnak, melyeknek beadási határidejeül május hó 16-ik napjának délelőtt 12 órája állapított meg.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város Tanácsának 1895. évi márczius hó 29-én tartott üléséből.

Szabó György,
polgármester

Clayton & Shuttleworth
©
mezőgazdasági gépgyártások © Budapest Váci-körút 63. Sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobill és gőzcséplőgép-készítetek
Kölyökök, kaszálók, és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

„COLUMBIA” a legjobb sorvatógépek, szecskavók, ökö, repavók, kukortera-mozdulók, daráló, örlő-maltnak.

2 és 3 vasú ekek
gazdasági gépek.
Egytelmes aczál ekek
és minden egyéb

Részletes árjegyzékek kiedmatra ingyen és bérmentve küldetnek.